

§ 26 Verksamhetsindelningen i redovisningen

GUNVOR TORSTENSSON:

Ordförande, kyrkomötesdeltagare! Jag yrkar bifall till utskottets förslag att kyrkomötet beslutar avslå motion 2013:52 och i stället beslutar att med anledning av motionen uppdra till kyrkostyrelsen att utarbeta en ändamålsenlig redovisningsmodell för församlingar och pastorat.

Anledningen till förslag om avslag är just motionärens formulering ”en redovisningsmodell för församlingar och pastorat som överensstämmer med Svenska kyrkans förståelse av den grundläggande uppgiften”. Den formuleringen vill inte utskottet så bakom utan föreslår i stället ”ändamålsenlig redovisningsmodell för församlingar och pastorat”. Utskottet delar däremot motionärens uppfattning, att kyrkostyrelsen bör ges ett uttalat ansvar för redovisningsmodellen. Enligt kyrkoordningen har kyrkostyrelsen redan rätt att utfärda rekommendationer inom redovisningsområdet. Likaså delar vi kritiken att modellen inte har förankrats i kyrkostyrelsen.

Utskottet välkomnar det arbete som inletts, där KRED, *Svenska kyrkans redovisningskommitté*, och tjänstemän på nationell nivå arbetar tillsammans med en referensgrupp för att rätta till de brister och den kritik som har framkommit. Kritiken har gällt att den grundläggande uppgiften har delats upp. Där har även biskoparna riktat kritik. Vidare att modellen är för fyrkantig, att modellen inte svarar mot församlingarnas behov, att den inom vissa områden är överarbetad och för detaljerad och att jämförelser mellan församlingar är svåra att göra. Utskottet tycker att man på nationell nivå, efter att man tagit över ansvaret för den ekonomiska redovisningen, tog ett bra initiativ med att börja utveckla en ny mall, som skulle sätta den kyrkliga verksamheten i fokus.

Som sagt, bifall till utskottets förslag.

När det gäller motion 2013:13 föreslår utskottet att kyrkomötet avslår denna. Anledningen är att utskottet menar, att kyrkomötet inte kan ge kyrkostyrelsen specifika instruktioner om redovisningens innehåll.

HANS-OLOF ANDRÉN:

Herr ordförande! Bakgrunden till min motion 2013:52 är, att kyrkans redovisningskommitté har beslutat att pastorat och självständiga församlingar från och med nästa år 2014 ska redovisa sin verksamhet enligt en ny modell. Detta är i grunden bra, eftersom den gamla modellen var ett arv från den kyrkokommunala tiden. Rötterna går nog så långt tillbaka som till 1950-talet. Bland bristerna kan nämnas, att personalkostnaderna inte har delats ut på verksamhetsområden, utan man har haft dem separat. Det måste ju rättas till. Det här verkar inte så upphetsande. Hur ekonomerna bokför verksamheten spelar väl inte så stor roll, men vid en närmare granskning visar det sig, att den nya modellen bygger på en missuppfattning.

Vi talar i kyrkan om den grundläggande uppgiften att fira gudstjänst, bedriva undervisning och utöva diakoni och mission. Det mesta som en församling gör, helst allt, ska ha samband med den grundläggande uppgiften och kan då ses ur en eller flera av aspekterna gudstjänst, undervisning, diakoni eller mission. Nu har redovisningskommittén, till synes logiskt, bestämt att alla verksamheter ska bokföras som antingen gudstjänst, undervisning, diakoni eller mission, men så enkel är inte den kyrkliga verksamheten. Jag ger i min motion ett exempel på en verksamhet, en ”våga sjunga-kör” med folk som inte har vågat sjunga i kör tidigare. En sådan kan med goda skäl bokföras som vilken som helst av de här fyra aspekterna. Det är självklart att det är gudstjänst för de sjunger i

gudstjänsten. Det är självklart att det är undervisning för de får lära sig att sjunga, som de inte har gjort tidigare. Det är diakoni, för många av dem är ganska ensamma och det är trevligt att träffas i en kör och få ett sådant sammanhang. Det är också klart att det är mission. En del kanske inte har satt sin fot i kyrkan tidigare. Det är alltihopa på en gång. Hur många procent är det av det ena eller det andra? Alla försök att mäta sådana här aspekter på verksamheten är dömda att bli helt godtyckliga. Därmed blir jämförelser mellan församlingar och pastorat fullständigt meningslösa.

Det som är viktigt att redovisa är verksamheter, inte syftet med verksamheter. Det förvånar mig därför, i alla fall lite grand, att Läronämnden inte uppfattar den läromässiga implikationen av redovisningskommitténs syn på den grundläggande uppgiften och därför yttrar sig över motionen. Det tycker jag man borde ha gjort. Det är nog inte första gången som Läronämnden bläddrat förbi. Redovisning har inte med oss att göra. Valfrågor har inte med oss att göra. Jag tror att den kyrkliga verkligheten inte är så enkel. Teologin genomsyrar allt som vi gör i kyrkan.

Grundproblemet tycks då vara, att redovisningskommittén verkar ha arbetat utan tillräcklig kontakt med teologisk expertis och med redovisningsansvariga på lokal nivå. Jag tror att nästan vilken kyrkoherde som helst hade reagerat på den nya verksamhetsuppdelningen, om hon eller han hade blivit tillfrågad. Jag är därför naturligtvis nöjd med att utskottet föreslår, att ansvaret för redovisningsmodellen nu flyttas till kyrkostyrelsen, där den hör hemma. Som alla förstår är det bråttom nu för kyrkostyrelsen att revidera anvisningarna. Varje år med de nuvarande anvisningarna är ett år av irritation och frustration i församlingarna och pastoraten och ett år när vi inte kan göra några rättvisande jämförelser alls av kostnader mellan ekonomiska enheter i Svenska kyrkan.

När det gäller avslaget på mitt motionsyrkande fattar jag det så, att förslaget att redovisningsmodellen ska överensstämma med Svenska kyrkans förståelse av den grundläggande uppgiften inte är fel utan ett nödvändigt men inte tillräckligt krav. Det hoppas jag och det kan jag möjligen gå med på.

Därför kan jag utan problem, herr ordförande, yrka bifall till utskottets förslag.

YLVA WAHLSTRÖM:

Herr ordförande och alla som tar del av kyrkomötet! Tack till representanten för utskottet som har behandlat motion2013:13, även om man inte kände samma sak och aktivt inte pratade så mycket om kulturen. Den har jag lyft in i denna motion, eftersom den är viktig. Det är viktigt att den inte trängs bort i frågor om budget och hur man hanterar den. Man måste se att den just kan ingå i det grundläggande uppdraget, precis som vi fick höra här tidigare om körsång som på olika sätt har en viktig betydelse. Jag vill också få gå lite längre. Kulturen är så mycket mer. Vi har ikonmålare till exempel. Allt ska rymmas. Sådant får inte stryka på foten, när det är så mycket vi har centralt i kulturen som är betydelsefullt för människor.

Kulturen kan på olika sätt tolka, gestalta och utveckla det religiösa innehållet. Den kan till och med vara en ledstjärna i det andliga sökandet och den andliga utvecklingen. Den kan nå längre. Det är med olika språk vi når fram med vår förkunnelse. Den lutherska kristendomen har som mål att förstå både samhället som vi lever i och vår tidsanda. Kulturen jobbar ofta med dessa frågor på ett nyskapande sätt, som når lite längre in i människan. Kulturen är något av en lek inför Guds ansikte och den behöver vi vara rädda om. Jag stannar där. Tack.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 65.